

stor Opfindsomhed for Dagen ved at unddrage alle dem, der skulde nyde Godt af denne Bestemmelse, fra at nyde Godt af den, saaledes at man ved Bestemmelsens Anvendelse kun er gaaet til dem, der nyde Fattigunderstøttelse; der hører en stor Opfindsomhed til at omgaae en Lovbestemmelse som denne paa en saadan Maade, at den ikke faaer den mindste Betydning. For at forhindre, at en saadan Opfindsomhed skulde kunne gjøre sig gjældende i Fremtiden, vilde jeg meget ønske, at Scallaens Begyndelsessum, saaledes som udtalt af det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgfreds (Jacob Jensen), blev sat til 500 Rd., hvorhos jeg naturligtvis ogsaa har den samme Opfattelse som det nævnte ærede Medlem, at en stigende Scala vilde være retfærdig; kunde vi faae Loven ændret derhen, maatte jeg vel finde mig i den som enhver Anden, og det bliver jeg vel nødt til alligevel; vi ville vel alligevel ikke kunne undgaae den. Det er Noget, som jeg ligesaa vel som de andre Medlemmer, der have lyttet til den ærede Finansministers Udtalelse, meget godt kan forstaae, uagtet jeg forener min Bøn med deres, der mene, at vi ialtsald burde blive fritagne for denne Skat iaar, da navnlig af den Grund, der er anført, nemlig den daarlige Høst. Mit Ønske gaaer imidlertid et Skridt videre, idet jeg nemlig mener, som jeg før sagde, at hellere end fremdeles at have en saadan overordentlig Skat maa man reducere Hæren idetmindste til det Halve for at kunne blive fritagen for Skatten. Jeg troer, det var Noget, hvorved alle Parter vilde staae sig bedst. — Der er endnu et Punkt i det foreliggende Lovforslag, som jeg har meget imod, det er denne Skattecommissiön. Jeg troer ligesom flere ærede tidligere Talere, at denne Commissiön vil blive et meget dyrt Apparat, den vil vist komme til at koste det Tre- Firdobbelte af, hvad den kostede ifjor. — Jeg maa dernæst tilstaae, at denne halvt Procent- og halvt Contingentskat heller ikke tiltaler mig, og jeg er enig med flere af de Herrer om, at enten skal man have det One eller det Andet. Kan man faae Procentsystemet reent og skært, seer jeg det helst, men overfor det, der er foreslaaet her i Lovforslaget, vil jeg ærlig tilstaae, at jeg hol-

det mere af Contingentsystemet, hvorefter enhver Commune betaler sin Andeel. Jeg vil derfor foreslaae den ærede Finansminister at gaae ind paa at stryge disse Skattecommissairer og at overlade til Communerne at faae Skatten bragt tilveie efter de samme Regler, hvorefter de staffe Communeskatterne tilveie. Der er efter dette Forslag begjært en Mereudgift til Skattecommissairer; men jeg har oprigtig talt ikke seet, at de i forrige Aar have gjort en Nytte, som stod i Forhold til den Udgift, de medførte, og da jeg seer, at den Skattecommissiön, som er foreslaaet i Lovforslaget, vil medføre betydelig større Udgift end forrige Gang, er det en Selvfølge, at jeg nødig vil gaae ind paa den, vel at mærke, naar vi skulde have Contingentsystemet. Jeg kan derimod godt indsee, at vi, hvis vi skulde have Procentsystemet, maae have Skattecommissairer til at finde den virkelige Indtægt; men istedetfor dette System halvt om halvt med Contingentsystemet, saaledes som det er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, vil jeg hellere have Contingentsystemet, saameget mere som Loven kun skal gjælde for iaar, og vi, hvis vi skulde have en fremtidig Skat, kunne vente at see noget ganske Andet end det, her foreligger. — Det var overhovedet disse Bemærkninger, jeg havde at gjøre til det foreliggende Forslag, og jeg skal dermed slutte. — Jeg tør dog maafee endnu gjøre een Bemærkning til det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgfreds (H. Hage), der var saa ganske tryk for, at det, hvis Skatten ikke kunde undværes, vilde vise sig, at der var en saadan Rigdom og Velstand i Landet, at den ikke vilde trykke; det var vel, hvis det var saa, men jeg deler ikke den Tro med det ærede Medlem. At vi faae Skatten, tvivler jeg ikke om, men vil man see hen til, hvorledes Skatteyderne staffe den tilveie, vil det vise sig, at det fleer enten ved betydeligt at indskrænke sig i deres Livsfornödenheder, eller ved at sælge, hvad det er absolut nødvendigt til det daglige Erhverv, eller ved at gjøre Laan. Den Erfaring vil det ærede Medlem komme til at gjøre, og han bør derfor ikke være saa tryk ved, at man uden videre kan faae denne Skat, naar man vil have den, samt at den